

Hugi 35 képviselői éve

Ha valaki kilenc választáson méretteti meg magát egy településen, és ott minden alkalommal elnyeri a szavazók bizalmát, az bizony komoly személyes és egyben politikai siker is. **Somlóvári Józsefné** önkormányzati képviselőt, a Közbiztonsági, Közellátási és Környezetvédelmi Bizottság elnökét kérdeztük a Budakeszi Önkormányzat Képviselőtestületében eltöltött 35 évről.

Somlóvári Józsefné, vagy másképpen a Hugi – ahogy a budakesziek emlegetik -- 35 éves képviselői idejével városukban mindenképpen csúcstartó, de országosan sem mindennapos a rekordja. Otthonában több tucat dossziében őrzi ezeknek az évtizedeknek a dokumentumait, tárgyi és képi emlékeit. Van mire emlékezni.

A budakeszi születésű Hugi, amolyan izgó-mozgó, soha nem nyugvó, mindenütt jelenlévő, a közösségért, a környezetért kitartóan tenni akaró személyiség. Elmondása szerint édesapjától, az idén 95 éves Schopper Károlytól örökölte természetét, aki gépkocsivezetőként évtizedekig a 22-es busz vonalán járt. A járat „brigádvezetőjeként” számos emlékeztető társadalmi munkában vett részt kollégáival Budakeszin, így többek az orvosi rendelő, a piros óvoda felépítésekor és a 22-es busz végállomásának (a 60-as évekig a gyógyszertár fölötti területen üzemelt) áthelyezési munkálatainál is. A fiatalabbak számára talán ma már elképzelhetetlen, de a Fő út és egykét bekötő út kivételével egy nagy sártenger volt az akkor még nagyközség státuszú Budakeszi szinte minden utcája. Hugi is ennek révén kapcsolódott be a helyi közéletbe a

80-as években, mikor édesapja mellett már ő is ott serénykedett annak szervezésében, hogy lakhelyükön, a Vásárhelyi Pál utcában szilárd burkolatot kapjanak. Ennek a szereplésének lett aztán az eredménye, hogy „felfedezték” őt a közélet számára, és 1985-ben tanácsstag (az önkormányzati képviselőiséget így nevezték a rendszerváltás előtt, 1990-ig) lett a nagyközségi választáson. A szilárd burkolat végül 1990 után valósult meg, főleg önerőből.

Ami érdekessége még ezeknek az éveknek, hogy abban az időben minden nagyobb utcának (néhány szomszédos, rövidebb utcát is hozzászámolva) egy-egy, összesen 45 képviselője volt településünkön. Később ez megváltozott az elmúlt évtizedek alatt, és a választási körzetek összevonásával, megnagyobbodásával ma már csak 11 képviselője van

a várossá fejlődött Budakeszinek. Somlóvári Józsefné ezeket az éveket mindvégig függetlenként dolgozta végig. 1990-ben MDF támogatással, 1994–2002 között önálló függetlenként, 2002-től pedig a Budakeszi Függetlenek Egyesületének a tagjaként. Ez évtizedek alatt többször is a mérleg nyelve volt. Egy-egy fontos döntésnél a testületben, kizárólag az itt lakók komfortérzését szem előtt tartva, a város fejlődését, szépségét támogató döntések mellett állt ki.

Visszaemlékezik azokra az időkre, mikor a rendszerváltáskor – 1990 után – kesze-kusza törvények között tanulták a demokráciát, az önkormányzatiságot. A költségvetésben akkor nem volt túl nagy mozgáster, szinte csak a település, az intézményhálózat üzemeltetés zavartalan működésére jutott pénz. Fejleszt-

tésre alig, nem volt még EU, a hazai pályázatok minimálisak voltak. Somlóvári Józsefné büszkén említi, hogy ebben az időben képviselőként nem megmagyarázni próbálta, hogy erre vagy arra miért nincs pénz, hanem ha kellett, akkor összekoldulta a rávalót, legalábbis a kisebb fejlesztésekre (defibrillátor, karácsonyi világítás, közbiztonság). A jó célokért mindig megtalálta a támogatókat. Mindezekkel együtt tulajdonképpen 1985 körül indult el a közművek kiépítése, de leginkább a rendszerváltás utáni években vált ez rendszerre. Ezek kiépítése nélkül nem álmodhatott nagyokat az ön-

kormányzat a képviselő asszony szerint, és itt megjegyezte azt is, hogy mind a gáz-, mind a csatornafejlesztések nem önkormányzati, hanem lakossági, önerős beruházások voltak.

Somlóvári Józsefné tevőlegesen is tanúja volt annak, hogy Budakeszi

fejlődése látványosan az EU-hoz való csatlakozás utáni években, 2005-től kezdődött el igazán, főleg az eu-s és kormányzati támogatásokkal. Ennek az egyébként párat-

„Ha mindenki tisztára seperné a maga portáját, az egész világ tiszta lenne.”

(Teréz anyja)

lan lehetőségnek egy nagy hátránya is van. Nem lehet egy hosszútávú városfejlesztési koncepció mentén megálmodni a város jövőjét, mert ahogyan jönnek az újabb és újabb pályázati lehetőségek, azokon nyilvánvalóan elindul a város, és ebben

az is benne van, hogy ezek a beruházások nem mindig az ideális, fontossági sorrendben történnek. Végül a képviselő asszony büszkén szolt arról, hogy minden nehézség ellenére Budakeszin az elmúlt években nagyon jelentős fejlesztések történtek, olyanok, melyekről korábban álmodni sem mert volna. Legyen szó akár a 19 szakrendelős, folyamatosan bővülő egészségügyi központról, az új iskoláról, a sportparkról, a város egyre látványosabb kertészeti megújulásáról, a megvalósítás előtt álló tanuszodáról stb.). Mindehhez még azt is hozzátette, hogy Budakeszi akkor válik majd igazán egy ékszerdobozzá, akkor következhet be egy látványos esztétikai javulás a városban, ha mindenki rendet tart a saját portája körül is, és sikerül majd azt elérni, hogy a Budakeszi járás kiemelt turisztikai övezetként is jelentős fejlődésnek induljon.

Horváth Jenő

Budakeszi legifjabb polgárai – gratulálunk!

Rajnai Levente

(született 2020. december 2-án)

Rajnai Lilla

(született 2020. december 2-án)

Nagy Flóra

(született 2020. december 10-én)

Béri Dániel

(született 2020. december 11-én)

Kovács Regő Pál

(született 2020. december 12-én)

Rozgonyi-Tóth Dávid

(született 2020. december 12-én)

Ruppert Sámuel

(született 2020. december 16-án)

Vas Balázs

(született 2020. december 16-án)

Erőss Milla Laura

(született 2020. december 17-én)

Gyimesi Zente

(született 2020. december 23-án)